4, 8, 13, 14, 17, 19, 20, 21, 25, 26, 29, 30, 33, 36

I.

Narodne pesmi iz Pohorja.

V Ribnici na Pohorju zapisal Filip Stiklovec.

I. en v Š. 7937
prem. 753-72

Ljubljan'ca, Ljubljan'ca,
Ljubljan'ca volga ves.
Na sred vesi lip'ca stoji,
Oj lip'ca zelena!

Pod lip'co, pod lip'co
Se fantov vsih zbanejo.
Oni se pogovarjajo
Kam devi pojdejo?

Najtimlajši pravi:
„Jas pojdem k Ljub'ci v vas;
Jo rajtam zapeljati
Prej ko bom vandrat šel.“

Dekle pod lip'co stalo,
Vse to razlišalo;
Se milo rajokalo,
V srece zapisalo. —

Ko fantič k hrami pride,
Oj hrami zelbani:
„Oj odpri, odpri dekle gor,
Nicoj bo radnokrat!“

„Ne bom ti me odprla
Nicoj in nikdar več!
Tbi ni treba vandrati,
Meni pa ribati.“

„Preštentrani jeriki —
Ju kdo to vse pove?“ —
„Men' nihče ni povedal,
Sem sama slišala.

Jaz sem prav lipčo stala
Kdo si govoril to: —
Se mlad rajstkala,
Vsacc napisala.“

„Ga bi bil jaz to vedel,
Ga si ti prav lipčo bčla,
Bi bil te ja ustrelil
Kot drobno tičico.“

II. miršl. prim 1856 * Š. 1856+

Oj jaz 'mo moje serčice
Nimam nikol miru,
Zavolja ljubčce moje,
K'jo ljubim prisrčno!

Oh kje so tiste tičice
K'jo luft' letajo?
Tel'dan jo luft' letijo,
Zvečer sladko raspijo.

Petelinčka prvič poje,
Je ura polnoči;
Oj probič se obrne
Na beli postelci.

Petelinčka drugič poje,
Je ura bila dve;
Oj probič dekle ljubi
Na beli postelji.

Petelinček tretkič poje,
Je ura bila tri;
„Oj probič vstajaj gori,
Boš moral vandrati!“

---

4 1764

III. mrš
prim 6825,6

Š. 211

Oj Tonček, moj bratrančk,
Boš moral bit' vojvat!
Ko dneva moraš marširat,
Ko noč' na vahti stat.

Pridem za kanonirja,
S kanjči eksercirat bom;
Na svojih mladih persih
Lep relen prusel'č' nom.

Vi fanti in Dekleta,
Še kaj povedal bom:
Ta čas se približuje,
Piščke talal bom.

Potalal jih bom vam:
eparijo z Jerusam;
eparijo z Jerusam
in svetim Jačepam.

Preljubo Dekle moje,
Nikoj to radnjo noč
Žaluje srce tvoje,
Ko grem od tebe proč.

Rokco si mi podala,
Obljubila mi srce;
Zravn mene si ljubila
Še druge fantiče! —

Oh ve predrobne tice,
Kaj ve ste skušale
Srce mojga Dekleta,
Kaj ve ste žalostne.

Š 211

Ne morem več rasprati,
Vinam mi več mirú,
Zavoljo ljubčce moje,
K'jo ljubim prav srčno."

XIV. §. 7037 voj

Danes ta dan,
Jutri gdih tako:
Vsa žalost me sprehaja,
Pri srcu sem bolan.

Na Raj pomenijo?
Na rajčo, mojo.
Oj jobič mlad, oj jobič mlad
Boš moral bit' žalosten.

Danes ta dan,
Jutri gdih tako;
Rudeči so oblaki,
Ki gor nad nami so.

Oče šalujejo,
Mati gdih tako,
Vsa žlahta premišljuje:
Oh kak si ga mi bo?

Oj angeljček moj!
Na strani ti mi stoj!
Ti me boš obvarval
Pred vso nevarnostjoj!

X

Kritoš. pesem 1746 Š. 1746 f.

Tam gor na planin'ko
Do visoke peči,
Tam gor pa noben'ga
človeka ni ni.

Tri ure je hoda,
Vi druga ko voda;
Zategavoljo
Bom rajnstil Dekle.

Brodnika sem prosil
Za borjo voljo,
Da bi me prepeljal
Čez vel'ko reko.

Bi jaz Sav'co in Drav'co
Prepluvati znal,
Vsaka večer bi gvišno
Pri ljubici spal."

Ta šmentani brodar
Pa tak mi je djal:
"Če hočeš ljubit'
Se mor'š polavat' učit'!"

Š. 1656 †

II.

VI.

*

nivš. prim. 1656,7

V nedeljo jutro vstala bom,
v Ljubljano se peljala bom, Oj ..
Pred avtomna stopila bom,
Za šaceljna prosila bom: Oj ...

Če mi ne daste šaceljna
Oj meni je na cagati. Oj ..

Šaceljna ti ne morem dat',
Poglej kaj je na n' lep svetat! Oj ..

Po gradi sem špancirala,
Kravin šaceljna orirala.
Vsakej kitici dostanek:
„Oj sijaj, sijaj, sijaj solnčice
Na moje drobno srečice!"

Š. 1089 †

VII.

*

nivš prim 2090

Fam gori na jutrovem kraji
Na nebu jasnega svetli.
Ona nam tut' oznanuje
Da skoraj že svitalo bo.

Fanti le zgodaj vstajajte,
Kteri ste dalec' doma;
Od ljubice slovo jemajte,
Podajte ji desno roko.

Fitavšent noči je minilo
Da nisem pri ljubici spal.
Oj kdaj se mi je pa storila, †)
Bom moral na drugo stran leč!

†) Na Pohorju severnem se ne imenuje mi, kdo umoriti, temuč kakor za moškega, enako tudi za ženske velja spolek: se storiti.

Tam pri ti beli Ljubljani
Tri lilije prav lepo cvetó.
Ž mat tistih si eno izberem
In pa oženil se bom.

VIII S. 6914

Pa čas se mi začne bližati,
Srce se mi začne mižati,
Moral bom slovo jemat,
In v dalnje kraje se podat!

Kadar pridem v kraje druge
Spomnim se na moje Ljube,
Ker smo včas tak lušni bili,
Veselo si prepevali.

Kadar pridem gor na planine
Ozrem narajtam se v doline:
„Oh prelijuba dolinska mat,
Vižina se to radmokrat!“

Zanaprej pa nimam druga,
Dekljica bo moja ljuba,
K njo bom jas ra čmo vrel
In se bom tam sukal k njoj.

Spomnim se na vas dekleta
Smo moja mlada leta,
Ker smo včas tak lušni bili,
Veselo si prepevali.

IX mVS grain 551-66

„Mi fanti se vkup zbiramo,
Na laško vsaj marširamo.
Oj vsaj gremo, oj vsaj gremo,
Nazaj nas več ne bo!

Takrat ko začne svitati,
Takrat moj dekle narbolj spi.
Žalostno je moje srce
Ker moram it od nje.

S 1551 †
1561 †
1566 †

Kadar Rok vkup pridema
Prijamo se ogledama;
Prijame so moji oči,
Ker to ljubezen stori.

Oh le ta je ljuba spomlad,
Cveté mi noče to nadomestat!
Še le ta pušelc sem dobil
Da sem ga bil vesel."—

„Oj hribci se pomičajte,
Doline se povišajte!
Da se bo stkilo ravno polje,
Kjer ne moj dobič gre.

Saj ou se ja z mer vsih gorna,
Ker lepi zelen pušelc 'ma,
Vun z rožmarina nemškiga,
Andeiga magelica.

Oh ker sem mu ga dala jaz,
Oh ko je šel od mene preč;
Od mene preč pod britki meč,
Se ne b' ma vid'la več!"

Barka začela prelavati,
Ljub'ca začela žal'vati;
Skalenila je bele roke,
Tkila je solze.

X. mvš. 5. 2011 f.
prenos 2011-26

Sonce ne gori gre;
Mesec ne dol gre;
Treba bo jemat'
Od ljubice slovo.

Klečal sem trajmaštra,
Šmaštra, oba dva!
Ki bo pa nikala
Šinka svojga.

J. 1208

Ti bos pa ribala,
Zravin bos pocivala,
Zravno bos trocila
Britke rodre.

Troci jih al' pa ne,
Men' pa ni vec za te;
Jas imam zdravo
Ze drugo dekle.

~~XI.~~ 5. 2288 t

prem 2288–309

Travniki se zelenijo,
Rozice lepo cvetijo;
Rozice trgala,
Pucele delala,
Dokler sem nedolzna bila.

Fanti so pa zgovaj vstali,
Kose so na rame djali;
"Ko se stori svit
"Pojdemo kosit",
Zvecer ljubice gor budit!"

Fanti so res ljubeznivi,
al' so tudi napeljivi:
Vec obetajo
Kakor gledcajo,
Da le dekle napeljejo.

So dekleta ljubezniva,
al' so tudi napeljiva:
Si kose marejo,
Lepo umivajo,
Da le fantom dopadejo.

Zdaj je dekle napeljano,
Z nel'kim sprotom je obdano.
Ono se zdeli,
Vec veselo ni,
Noc in dan jo srce boli.

III

Mati so pa hčer kregali,
Ona milo se jokala:
„Nesrečna ura bila
Ko sva se midila,
Svoj' nedolžnost zapravljala!"

„Mamka, mamka, vi ste krivi,
Ker ste meni dovolili:
Večerjice šla,
S fanti kvišna bila,
Svoj' nedolžnost zapravljala."

Ti prešmentrana Gjuberca,
Ti si kujšča kost kolerca!
Za kolerca
Se arenuje,
Za Gjuberca jih pa ni!

Ti prešmentrana Gjuberca
Kaj ima v sebi za ino moč?
Vun iz glavice
Bi jo spravil,
Al' iz srca ni mogoč'!

XII. nivši

Na vse zadnjima večim
Si vjati vrh Dreči;
Da kadar v tuje kraje grem
Oči bode ta kobri sreči.

Ojdrija jiha, jihatihati, jihatihatihati, ojdrija.

Če kdo prijatlov kliče me
Golina in golanina,
Moj rojstnim prisrčno se
Na vse me spominja. Ojdrija ...

Če rojstnim se prosnoj
Lep duh mu še ostane:
Tako spomin se veseli
Prijatlov narpoljane. Ojdrija ...

Zato vinčci rožmarin
eki up presladek vaje,
Ga se ostane moj spomin
Ko pojdem v druge kraje. Ojdje..

Če smet me mila prekani,
Moj rožmarin se zeleni:
Vdolini sole, prijatelji
Ni stanovitne sreče. Ojdje...

X III. Š. 5993 30v.

Hola, hola, jas sem mi miroki brat,
" " mine ga pijem rad.
" " bom ga piv, bom ga piv
" " dokler bom živ!

Hola, hola, kadar ga pride smrt,
" " trupla boj djali v grob,
" " trupla boj djali v grob,
" " pital na grob.

Hola, hola, gor bo napisano,
" " kdo ne bo zbrisano:
" " bil je mi miroki brat,
" " pil ga je rad.

Hola, hola, kteri bo mimo šel,
" " vsaki bo tako djal:
" " bil je mi miroki brat,
" " pil ga je rad.

Hola, hola, sestra bo mimo šla,
" " milo se je prekala:
" " vstani gor ljub moj brat,
" " pil si ga rad!

Hola, hola, žena bo mimo šla,
" " milo se je prekala:
" " vstani gor, ljub moj mož,
" " pil ga še boš!

XIV. Š. 6884

Oh vsi ti ledig fanti
Se skupaj zbirajmo:
Bomo eno vapali
Za žalostno slovo.

Vesela alelujа
Je tu mat nami bila:
Od svetlega cesarja
Je prišla pisanka. –

Cesarski orel pravi:
– Stoji napisano –
Na vsem lat nas vabi,
Da služit' pojdemo.

Če nam pa kdo poje
Bimo pisali naraj:
„Le pravita Debleta
Da pridemo naraj!“

Še sablje si bom zbrusil,
Se bo svetila kakor luč;
S Francozom se bom stavil
Da bo Valical na pomoč.

Ta svitla sabljica
Bo moja ljubica;
Kjer ona bo pojbila
Bo kri se vlivala.

Zdaj pa ga bomo pili
Še vsaki jaden glaž:
Da bo Jezus in Marija
Vsa proti naš tovarš!

XV. Š. 2173

Zvedel sem nekaj novega
Od moj'ga Debleta ralјubljenega:
Ona si zbira Drugega,
Za me pa ne mara nič več.

Po vrtu sma špancirala,
Telenih rožic nabirala;
„Nageljčk, rožemkrant, rožmarin,
In tebi ti moj prvčke narčtim.“

„Tiho, tiho ljubica,
Da ne bodo čuli mamica;
Da tega ne vejo ti drugi ljudje,
Da s'bila sa moje srce!“

XVI.

ni v J. gesim 1422-26 Š 1422 ✶

Ko sem majhna bila
Sem si mislila:
Da ga ni na svet,
K' bi mogel moj krančk vzet.
Da se prigodi,
Kranček se zgubi
Pri mi majhni priložnosti.

XVII.

✕ Š. 6836 vm ✶

Kaj si je neč cesar mislil,
Ko je vse fante v rožce zapisal?
Moj bo vbožen al' bogat
Vsak mora bit' zvedat.

Kaj nam je ta rožce storila?
Fčlikso fantov spomnila;
Pučkospila tla s krvjo
Kak Jezuč na semljo.

Ljuba Štajerska Dežela
Kak si mirna in vesela!
Tami nim jas gor rojen bil,
Bog vč kje b'm smrt storil?

Al' na polji, al' na cesti?
Sam Bog ve, na kterem mesti?
O Marija ti spomáj
Da pridem v sveti raj!

XVIII. Š. 1684 + 1977 + IV

Ti štentarni avtman, ki štentran oficir
Sta mi tako pisala: moj grobič bo štolnir.
Še vsm ga pripeljajo s te temne kasarne,
Še taj ga mi postav'jo, prot viŋga avtmana.

Avtman ga bara in vprašā prav lepo:
„Imaš li dekle doma, ki prosilo za te bo?“
„Oj dekle mi tamkaj doma kolan' leži,
Doma kolan' leži, na smetni postelji.“ —

Prišel sem, prišel na hribčekk visoki,
Sem milo štimo slišal, domačī vsove joet.
Zvonijo, zvonijo, zvonijo prav lepo,
Zagvišno moja dekla k pogrebu nesejo.

Če jo nesejo, ce naj jo nesó,
Saj kal'č jo na bodo, bom prišel za njo.
Zvoniti bom postil, škropiti pa ne,
Škropila jo pa bojo ke moje solzice.

Prišel sem, prišel na britof žegnani,
Našel, kmalo našel, nov grobič velbani.
Gor na tistem grobič'i sta rožici dve
In sredi tistih rožic je srčice moje.

XIX. Š. 6975 Vaj

Fantič je star sē ke osemnajst let,
Cesar ga hoče K soldatom imet.
„Oh Kak bom soldat
Ker sem sē premlad.
Ne morem sē guera dočat!“

Po hribih, dolinah oj vse zelено,
Po hribih, dolinah oj vse zelено.
Vse je zeleno,
Vse veselo,
Žalostno je ke moje srce.

Od očeta in matere slovo sem jemal,
Pri sestri, pri bratu še sem se jokal:

„Oj bratec ti moj
Nikar ne žaluj!
Znabiti se pridem na tvoj!

Oče in mati žalujeta oba
Ko vidita sinka prostovoljnega.
Prostovoljnega,
Zavaltanega,
Za vojsko pripravljenega.

„Je škoda za gvantec, ki mi v škrinci leži,
Je škoda za gvantec, ki mi v škrinci leži;
Le naj mi leži,
Le naj mi strohni!
Strohnelo bo moje srce.—

Zagorski vrnovci mi lepo frajo,
Zagorski vrnovci mi lepo frajo.
Le naj mi frajo,
Le naj mi frajo!
Zdaj jemljem jas fantič slovo.

V kasarno sem stopil, veseljačen, vesel,
Ali — vsakdo ragledal, se jokat začel.—

„Oj frbič ti moj
Le nič ne žaluj!
Veselo si živgaj in praj!

Če pa mene ne vojske nazaj več ne bo,
Oh ljuba Marija sprejmi dušo v nebo!
Oj Jezus, Marija
Sprejmi dušo v nebo,
To truplo pa v črno zemljo.

XX. nivši

Prišla je, prišla ta ljuba spomlad,
Začela so deklice garbe kopat.
Garbe kopajo, prav lepo pojo,
Marijo čast, hvalo dajo.

Prišla je, prišla ta ljuba spomlad,
Začele so deklice rožice sjat,
Skupaj se zbirajo, lepo pojo,
Marijo čast, hvalo dajo.

Prišla je, prišla ta ljuba spomlad
Začele so deklice rožice brat;
Bele, rudeče in pisane so,
Fant v gartli nardajo cveto.

Ko mine svet, fant se vse veseli,
Pastirčka že živinco na pašo spusti.
Okoli nje skače, se drobno smeji,
Ker živinca zdaj travico dobi.

Fant beli golobič tu sem prileti,
To lastko dekla pa tam napusti.
Tu sem prileti, pa po gvišen diši,
Na lastkem so take reči.

XXI S. 7057 vój

Eno dete je rojeno,
Sam Bog ve, kje bo umrjeno?

Al na polji, al na cesti?
Sam Bog vé, na kterem mesti? —

Eni angelč bom napisal,
Pomu staršem ga bom poslal.

Oče so na pragu stali
Tuo pismo doli brali:

Mati pa so mraven bili
Ino milo se solzili:

Brat je mimi frej obljubil
Da bo mene preč odkupil.

Sestra mi je obečala
Da mi bo tri preč pomagala,

Ljubica mi je tudi vesta
Rekla, rada da bi bila nevesta! —

XXII. Mirni pevci 910–14 P. 910 †

Štirje fanti igrajo
Za ino mlado deklico,
Za ino mlado kolnarco
Stijolmijolčico.

Prišel je mi stari mož,
Ti pa gvišno igral boš!
Oj ti pa gvišno igral boš
Za stijolmijolčico.

Vergel je to prvokrat,
Oj ti pa gvišno gvenjal boš!
Oj ti pa gvišno gvenjal boš
stijolmijolčico.

Dekla to razlišala,
Oj milo se je rjokala,
Oj milo se je rjokala
stijolmijolčica.

Dekla mič ne joči se,
Ker bova krone itet' mivj:
Oj ti bova krone itet' mivj
stijolmijolčica!

V.

Raje s fantom v kamro spat,
Kot pa v starim krone štet'!
Kot pa v starim krone štet'
ettijelmijolčina.

---

ettlat'mu fantu prestan rlat,
Starmu dedu štrik na vrat!
Starmu dedu štrik na vrat
ettijelmijolčina.

XXIII. sivs
prim 1946,7 X Š. 1946 +

Moj oče mi pravijo:
Drŝni se, moj sin!
Tam gori na planinkso
Drŝni se moj sin!

Oj kak se bom drŝnil,
K'nobene ne poznam?
Tam gori na planinkso
Nobene ne poznam.

Če mo stalo vrazem
Ki jo tatje vkradejo.
Tam gori na planinkso
Ki jo tatje vkradejo.

Če mo stalo vrazem
Ki mirom godrnja.
Tam gori na planinkso
Ki mirom godrnja.

Al' oče le pravijo:
Drŝni se, moj sin!
Tam gori na planinkso
Drŝni se, moj sin!

Saj bajto ti bom spuval
K orehovih kuščin!
Tam gori na planinkso
K orehovih kuščin.

XXIV. Š 1618 f * nivš, prim. 1618-27

Jaz pa pojdem na Gorenjsko
No na Oberštajersko.

Nobeden Dang'ne pojde z mano
Vo' te drobne ptičice.

One bojo prepevale,
Kratek čas mi delale.

„Delaj, delaj dekle pridne
Za to rajžo šelestno!"

Jaj ti ga bom naredila
„Z rožmarina nemštaiga.

Z rožmarina, rožmarvta
In z rudeč'ga magliča.

S plavo ričo ti ga bom povila,
Z solzami ofrišala.

Foti pridte boš ti nesel
čez vele Dežele tri:

čez Koroško ino čez Krajnsko
No čez Oberštajersko.

Tam te bojo spraševale
Štiri nemške jungfrave:

„A'imaš ženo narodjeno,
Ali Dekle naljubljeno?"

„Nimam žena narodjeno,
Jmam me Dekle naljubljeno.

Men' ga je dalo ino bedig Dekle,
K'se ne bomo vid'la nikdar več.

XXV. = Š. dod. verše 83 ZDV

Mi smo vsaj zbrani te vkup,
Si hočemo eno zapet.
Eno začet',
Eno zapet',
Da nam bo kratek čas spet.

Eno srčeviško še znam,
Samo zapet' me je sram.
Le vsi na glas
Kolikr je nas,
Vsak bo prekričal rad nas.

Vinca poljaja en nar,
Temu pa mí ja nismo kar.
Le smo gdih vsi
Skupaj tri dni,
Vsaj nam ja nič ne fali.

Ura se kaže na tri,
Tmine so moje oči.
Rad bi šel leč
Gorta na peč,
Pa - mí je še vinca bolj vroč.

XXVI Š. 72 52 Dal. stan

Dekla gnoštik nese,
Oj mimo mene, nese,
Oj jes pa še po malem | imajsano kosim.

Kosa je rujava,
Trav'ca ni ta prava. Oj..

Kak kosec kosi strane,
Tak mu kosa rane. Oj..

Dekla gnojno nese.
Oj mimo mene nese. Oj..

Oče radi trosijo,
Men' fičel vina nosijo. Oj..

Mat' po hiši kihajo,
Ko nam klobase iščejo. Oj..

XXVII.

S. 2033 † * nivš. prim 2033

V limberškem gartli rožice cveto,
Bele, rudeče in pisane so.
„Pušelc narížila bom,
Z žito povila bom,
Probič le pridi po njá!"

Rožice že Dali natrgane imam,
Žito že v škrinji pripravljeno imam.
Pušelc narížila bom,
Z žito povila bom,
Probič le pridi po njá!

„Če bom ylih prišel, saj pridemo ne sem,
Z manj bo prišel ti boljši moj špan.
Temno je, strah me je,
Najdit' me nemo te kje?"
„Ovbe, le v kamrici sem."

„Če na okno potrkam, tej mater zbudim,
Če na duri potrkam, se očú bojim;
Temno je, strah me je,
Najdit' me nemo te kje?"
„Ovbe, le v kamrici sem."

Ta pušelc, ta pušelc prač lepo diši,
Ker si ga Delala ljubica ti.
Lahko moč ljubica!
Sveti mi lunica,
Lepše kak solnce po dne.

XXVIII. *

S. 2063 † nivš. prim 2063-76

Šel bom po en'ga špana,
Da se bóma skupaj zbrala,
Da se bóma spravhala
Kam k Deklicam pojdema.

Šla sma po ni gladki cesti,
Vso po 'nem ravnem polju
Prišla sma pod okníco,
Potrkala na políčico.

VI.

„Kje pa sta tak dolgo bila,
Da nijsta prej prišla?“
„Sma pri drugim Dekletu bila,
Previ repet frajdema.

Deklca podaj mi deno rokco
Ino to srebrno ringlco,
Jas jo bom tistmu Deklctu dal,
Katcro sem si enčka zbral.“

Ptička po lufti šepetajo,
ekrajca pobčča progledúajo:
„Glejte, glejte, moj pobič gre,
Srebrno ringlico nese!“

XXIX.

Kjer bistra voda teče
In Deklca pere grunt,
Em fantič mimo teče,
Korajžen Bog svoltat.

„Le frajdi deklca sem, sč kaj ti jas povem,
Če hočeš moja biti, te vzamem, tu jas sem.“

„Jas bi gvišno rada,
„Pa mamčka ne pusté.
Ker sem sč premlada
Se mi še ne mudi.

Še nimam dvajset let, ne znam sč fanta 'met';
Ker mati vedno prav jo, da nisem za ti snet.

Jas sem pa nekaj vedčla
Čez tvoj sramaški stan.
Jas bi ti jo povedčla,
Pa pobič, te bčde sram.

Kak slabo ti živiš, šeniti se želiš,
Kaj višno v naši fari nobene ne dobiš!“

Oj Deklca ti nesramna,
Oj kaj le govoriš? –
Le bodi ljubezniva,
To mene veseli.

Glej jas te imam rad, ti kupim prostan vlak,
Ak ti mi pa obljubiš da pridem k tebi spat.

~~XXX~~ nositbat

Eni fant je prišel,
Z imenom Jakob:
„Ljubo mater bom lepo prosil,
Vaša hči bi z menoj šla!“

Mati pravijo: „Kam pa, kam pa,
Kam jo ti pa 'meti 'češ?“
„Ljuba mati, na plesišče,
Tam vajer prelko plešejo.“

Mati pravijo: idita, idita,
Večkrat mislita na Boga!“
Ko pa na plesišče dosideta,
Ona z drugim plesat 'šla.

Ko še ena vun zaplešeta,
Ona hitro k njemu gre.
Ona pravi: „Ljubi moj,
Ko je kostan voser tvoj.“

On ji pa pravi: „Ljuba moja,
Bojiš' ti z menoj na štranc iti?“
Ona greta na štranc iti,
Da do šume prideta.

On ji pravi: „Ljuba moja,
Prol prokleni tu pred me!“
Ona misli, premišljuje:
Ah kaj ke poreči to?

On pa nožek vunkaj vzame
In odreže šinek ji; — —
Vjo pa tri tam obleže
Ino mrtva tam leži.

On ji pa pravi: „Ljuba moja,
Vstani, vstani ti kaj gor!“
Ona se pa nič več ne gane
Ino mrtva tam leži.

On pa se zraven nje nasloni
In tut' začel umirati;
Ker ga griva kraj je storil,
Da je ljubico dol zmotil.

XXXI

mi v S. Anim 1027,8

Ko bi jas vedela
Kteri bo moj?
Bi mu prav kupila
Sejma mioj.
Hlače fajn štrofaste,
Z živo prešteprane.
K'ter bo moj, k'ter bo moj,
Bo dobil sejma mioj!

Ko bi jas vedela
Kteri bo moj?
Bi mu prav kupila
Sejma mioj.
Škornice fajn rebčkrane,
Ino še škripaste.
K'ter bo moj, k'ter bo moj,
Bo dobil sejma mioj!

Ko bi jas vedela
Kteri bo moj?
Bi mu prav kupila
Sejma mioj.
Klobuč prav ves zelen,
Z šnurami prepreten.
K'ter bo moj, k'ter bo moj,
Bo dobil sejma mioj!

Ko bi jas vedela
Kteri bo moj?
Bi mu prav kupila
Sejma mioj.
Klobučak bolj za vas,
Da b'mašel, kje sem jas.
K'ter bo moj, k'ter bo moj,
Bo dobil sejma mioj!

Š. 2163

XXXII.

mVS. zvezn. 2163

Kam?

Vse se veseli
Kar na svet' živi,
Ptičice frjo
In rožice cvetó.
Škrjančekk žvrgoli,
Se srca veseli,
Ko prideš kmet setat,
Pšeničko sijat.

Vse se veseli
Kar na svet' živi,
Ptičice frjó
In rožice cvetó.
Škrjanček v luft zleti,
Se proti'm on smeji:
Bi bil doma ostav,
Bi bil fra zdrav!

Vse se veseli
Kar na svet' živi,
Ptičice frjo
In rožice cvetó.
Jas sem kranjski Turi,
Oj dekle odpri duri!
Jas sem ravber fant,
Nosim ves nov grant.

XXXIII. Š. 7142

vój

Sonce milo rajža,
Ki rajža na goro.
Nikolj ne bo več prisjalo
Na moja srčice! —

Sonce mi se nije
Skoz' temne megle,
Mani žalosti dela,
Ko mislim jas na vse:

Kanoni tam grmijo,
Se trese celi svet;
Djudi pa tiste kličejo
Strašne martre tožet.

VII.

Ti prvi nima roke,
Ti drugi ne noge
In tretji nima glav'ce
Ki mrtev tam leži. —

Če si Deklè moje
Tej priti k meni mioj!
Od tebe slovo vzamem,
Potem pa grem naprej.

XXXIV.

glej. 816

glej prim 816

Konjiča imam bistriga,
V daljne kraje mnoziga.
Jas se lahko z njim peljam
V daljne kraje kam.

Kamor koli se pripeljam,
Konjiča tlapam v rokè vam,
Jas pa moter v hišo grem,
Kakor navajen sem.

Na pragu stoji franca,
Zraven pa mlada kuharica;
V hiši lepa kolnarca,
Gleh kak rožica.

Všeča se je vol na stol,
Gledila se me gor in dol:
„O preljubi antlar moj,
Ostani pri meni mioj!"

„Jas bi ja pri tebi ostal,
Ko bi se greha ki ne bal:
Jas pa hočem pošten bit,
Enkrat v nebesa prit'.

XXXV.

glej prim 2094-101

glej 2094

Moj pobič iz gornjega kraja
Podinska Dekleta napaja;
On Druge Deklete napaja,
On z meno gre v kamarco spat.

„Ti misliš da sem jaz tvoja nosica,
Ker mi ne kupiš več vinca!
Oj če mi ne kupiš več vinca,
Tej daj mi moj krancel nazaj!“

„Kdaj ti jaz krancel bom vračal,
Bom s taboj drugače obračal;
Bom s taboj jaz tako obračal
Da do smrti me pomnila boš!“

XXXVI. Š. 8641 Krajn
op. prod. str.

Smo študarje prosili,
Smo živat' jih dobili.
Oh kak pa bojo živali
Ker igel nimajo? —
Igla so pa v graci,
Raztrošena po pleci.

Smo študarje prosili,
Smo živat' jih dobili.
Oh kak pa bojo živali
Ker cvirna nimajo? —
cvirn je pa v Dobravi
Pri mi stari babi čedravi.

Smo študarje prosili,
Smo živat' jih dobili.
Oh kak pa bojo živali
Piglajzla nimajo? —+)
Piglajzl je pa v Selovci,
Gor na nem kozovci.

Smo študarje prosili,
Smo živat' jih dobili.
Oh kak pa bojo živali
Ker škarij nimajo? —
Škarje so pa v Ljubljani
Zastavljene ot kmi.

Smo študarje prosili,
Smo živat' jih dobili.
Oh kak pa bojo živali,
Fingrata+) nimajo? —
Fingrat je pa v Trstu
Oj Ljubci gor na gostu!

+) Piglajzl – gla Dilnič. Fingrat – naprstnik.

X XXXVII. nivš. um?

Visoko sonce mi vkoji
In vroče žarke dol tišči
In vsaka bil napraj biti,
Da svojo rast in sôr dobi.
Ko sonce je pripekalo
Je ljubo rose umenkalo
To leto ribenfukeigar!

Nikjer nobene megle ni,
Ot nel'ke cveče vse strmi;
Že taramiki vsahujejo
In zorjice žalujejo.
Potoki vode minajo,
Ot suše rib'ce umirajo.
To je leto ribenfukeigar!

Studenci pravni, suhi so,
Z dihnje vse, kaj pilo bo?
Ot dalec norijo vodo,
Kak morijo, si pomagajo.
Kdor hoče žejo si gasit'
In voda mora pit' dobit'.
To je leto ribenfukeigar!

Ot suše zemlja se reži,
Ko deža, vode pit' želi.
Za potokom tički čivkajo
In rosnih kapljic išejo.
Če ljubga deža nam ne bo,
Je vse bujš, če ga ne bo,
Samo trseka, tisti se smeji.

Pred kresom grozdek odveti'
Da velo jagodo dobi.
Nje solnčni žarki grejejo
Rumeno grozdje spreišejo.
V jeseni pa močnek se cedi,
Tak sladek, da vé mer tak ni,
To je leto ribenfukeigar!

Ga fije mož, se veseli
Ko sladko kapljico dobi;
Ga fije rad, ga fije rad,
Še vsne kupico enkrat!

Pa kak se mošn prek gorí,
Ko mu po glavi se kadí:
Hopsa! v prstljo mošek se vsali.

Ga pije rad, se veseli
Ko slavko kapljico dobi.
Še mora iti domu rad,
To hoče piti še enkrat.
Pa kak se mošn prek gorí,
Grabov v graben se vsali:
Hopsa to leto ribenfulcigar!

In kak se mošn prek gorí,
Ko v drugo jutro se zbudi?
Prav dobro se mu v sreu zdí
Pa glasa ga nič ne boli.
Zahvali ljubega Stvarnika
Ki tako zdravo vince da:
Juhe vinček! zlata kapljica.

Zdaj vstanimo, zapojmo
Zahvalo Bogu večnimu:
Da dal nam je to vince pit'
In v sreu se razveselit:
Naj vsaki vzdigne kupico
In vsaka zapoje zdravico:
Juhe! hola! hvala bod' Bogu!

XXXVIII. mrs
prim 5056-69 /ub Slomšek?

Stoji mi vrtič obrajen,
Je z zlatim plotom ograjen,
V njem rastejo cvetlice tri,
Na celim svetu lepših ni.

Cvetlica prva je ta
Lepa pšenica rumena.
Pri vsaki svet' mati jo ralijo
Za najsvetejši hostijo.

Kristjani jo prevdigujejo,
Ljudje se prikloniujejo.
Boga ponižno molijo,
Na persi se povdarjajo.

VIII.

Cvetlica druga je ta
Prečastna vinska kapljica.
Pri svet mašo se spremeni
V Jezusovo rešnjo Kri.

Mašnik jo prevdigujejo,
Ljudje se prikleonujejo.
Boga prosimo molijo,
Na pri se povdarjajo.

Cvetlica tretja, lep spomin
Jezusa, žlahten rožmarin.
Marija ga je vtergala,
Device z njim bo venčala.

Naščastnejši z med vsih cvetic
Je rajski venec čistih devic.
Vekarij'nem sreu veleni,
V Jezusovem lepo cveti.

Na glavi vsih device lilijči
Pred tronom bodo milosti,
Kjer svojimu Jezusu pojo
Prelepo pesem angeljsko.

XXXIX

Prečista Devica čuj in glej!
Zaslište čene in morje!
Prelepo pesem bom zapel
In sveti Zakon v misel vzel.

Prečisto svatovščino vesel
Bom novim zakonskim zapel:
Od ljubega svetiga Zakona,
Od šakramenta božjiga.

Oj Zakon, Zakon, božji dar!
Odkar je svet, tako je star.
Oče nebeški votvaril te,
Sam Jezus pa potegnal je.

Le rasti, rasti Drevčice!
Lepo zelena Drevca je.
Rasti z raja svetiga,
Semkaj z vrta božjiga!

Korenine tri proganjalo
Na to mater čmo zemljo.
Vrha tri proganjalo
Na Kviško goro v sveto nebo.

Rumena tičko perleti,
Na mladem Drevcu obseđi;
Po vejah se je nibala,
Prelepo pesem spevala.

Na prvim vršiču obseđi,
Prelepo poje, čvergoli:
Od usmiljenega Jezusa
Gospoda svetiga Zakona.

Na drugim vršiču obseđi,
Še enkrat bolj začvrgoli:
Od Marije, matere,
Od gospodinje nebeske.

Na tretjim vršiču obseđi
In trebjič glasno zaslovi:
Od ljubiga svetiga Jožefa,
Varuha svetiga Zakona.

Naj Jezus in Marija bo
Za tovariša nebeska!
Naj ljubi sveti Jožef bo
Z vsakim srečnim Zakonom!

Oj Zakon srečen bodeš ti,
Če boš s teboj persone tri;
Le gledaj de jih prav častiš
In Kakor one, ti živiš!

Kdor Kolj svoj nebeski prav pelja,
Tak njemu Bog tut' srečo da.
Kjer raste lepo Drevčice,
Ondi tut 'čbelica sadja da.

Vsaker svoj rokom pregreši,
vgosnejo v njemu tuči tri:
Bog Oče, Sin in sveti Duh,
Ot njih teči vsakdanji kruh.

To pesem ste prosluševali,
Da b'zi nebes proskušali!
Hamor smo vsi provabljeni,
Gor k ti nabeški svatovšini!

Na vranje vsaj napijemo
Vsesti mo žemim!
Na vranje sreči rokomavke!
Na vranje cele svatovšine!

X XXXX, §6268 Mark

Rasti, rasti rožmarin!
Imo te drobne rotice v njim! –
Vsaker bom prebrič lepig rumal,
Kolen krancel bom dobil,
V rlato pero pomočen,
Kkan'na glav'co prilepšen.

Z belim petkom gor prikrit, – –
Proj'ta engle mm vsmit'!
Tvoni milo prejejo,
Kkan'na britof valejo.
Ta na britof žegnani,
Tjer so grob'ci velbrani.

Če bom ležal, na bom sam!
Kkam še dost' prijatlov tam.
Ko smo vžas' vkup živeli
In na svet' vkup tužni b'li.
Zdaj b'mo tam počivali,
Nas boljo črvički nžrivali. –

Š. 6254 Smrt

XXXXXI.

Rasti, rasti rožmarin,
Ti sveščki lep spomin!

Rožmarin ima lep svoj duh,
Naj bo zelen, al' pa suh.

Če jaz dekle umerla bom,
Venček lep imela bom.

Z rožmarina belerija,
Z nagelja rudečiga.

Bom na paradi stavnana,
V belo vsa oblečena.

Venček pa bo lep zelen,
Ki na glavico položen.

Naj svonovi le prejejo,
Vse k pogrebu me nesejo!

V grobu prečivala bom,
Več sestric imela bom.

Tam Rožice čakajo
Za krobento angeljsko.

Z njo iz groba vstala bom,
Šla v dolino solzno bom.

Bo Jezuš prikazal se,
Po pravici sodil vse.

Dobre djal na desno stran,
Hude djal na levo stran.

Proti dobrim rekel bo:
Pojdte gor v sveto nebo!

Proti hudim rekel bo:
Pojdte v plamen dol na dno!

IX.

Ti pra miki Jerus raj
Priti mi na Desni kraj!

Priti mi na Desni kraj,
Priti gori v sveti raj!

~~X~~ XXXXII Š.6755 voj

Ta pijanščina, ta nemarščina,
Ta človeka napelje!
Ta je mene napeljala
Da sem se pod pisat dal.

Jaz nisem hotel doma ostati
Na moji beli postelji;
Ž voj moram pa na vekti stati
Na ti niemški Ogerski.

Jaz nisem hotel doma ubogat'
Svoj'ga očeta in matere.
Zdaj pa moram tukaj
Moj'ga velk'ga antmana.

Ti moji cesarski žolni
K nogam primahljajo.
Le te moja lanska djunbice
Na me pomalejmejo. —

~~X~~ XXXXIII Š.5930 pob op pridšt.

Štirka je perletela
Z Dežele štajerske.
Prav čez je napela
Ov vinska tetica.

Preljuba vinska tetca,
Kir grozdje še rodi;
Vun z grozdje vince teče
Za Jerusovo Kri.

Preljuba vinska ~~tetca~~,
Sam Bog te je vesel,
Ob Jerusovem vangelji
Te tebe prošastiv.

Umetnik obdeluje
Vinograd razsadi.
Klanor nas Jezus kliče
Na delo vse glasi.

Človek či ga piješ,
Le po pameti ga rabi!
Saj ti Jezus ne ranari
Del dobre volje si.

~~XXXXIV~~ nič

zum? zatt Herz

Srečliški stan zdaj zapustim,
Bogu, kariji ga zročim.
Zahvalim v srca lepo te,
Ker srečno si obranil me.

Sokler sim delala svoja bela,
Sem lahko si prepevala.
Trgala sem si rožice
Pri so ljube moje bele.

Po logu so prepevale
Pri ljube drobne ptičice;
Prijazno srečo voščila
Pi ljubca je tud' grlica.

Po bistri vodi plavale
So mimo mene ribice;
Podravljale so me z glavo,
Ker bila delala sem mlado.

Al' kak hitro minile,
So mlada leta zginile!
Kakor se rožica vsuje jo,
Tak mlada leta minejo.

Zdaj denem rožice na stran
In stopim v ta zakonski stan.
Veselje moje bile ste,
V prihodnje ništa več za me.

Prelepi moji prantelci
Želeni ino pisani,
Za vselej vas zdaj zapustim
In prestanem zakonski delavin.

Prakovi

Prelep srebrni kranjec moj,
Iz glave denem te nikoj.
Pa venčar to tolaži me,
Pa nisem prej zgubila te.

Povsod sem čila srečna ptičica,
Vsaj kam pa žena rokovnjska.
Vsaj v volji bojo se pratam
In rokava me ne bo sram.

XXXXV. štd. 5 dod. cum. svat
svat. 14

Najtijavi mest rokavnjski
Sveti Takon vpeljan je.
Povno v staram testamenti,
V paradižu rajne se.

Let šest tavžent se vzdržava,
Ognja, vode ne boji.
Tudi naj se obdržava
Poklen celi svet stoji.

Ljubi ženin in nevesta!
Ko je silno daljna pot
Po kateri vames gresta,
Več ne prideta od tod.

Ena kosa pa bo prišla,
Ona vzame dušno vrv.
Bo s travarjem v grob odšla
V katerim rarejši se dnes.

Povsod cvetna sta živela
Vsaj, kot tica prost nebom.
Bila pri starših sta vesela -
Pak vsema odvzaj več ne bo.

Rožice se prosmijo,
Jamkai stan slovo ti da.
Od vseh strani skelet gledijo.
Ki jih davi še ne jo mata.

Kaj nevesta rečem taki
Ženina tudi velja:
Bog ma, al' boj 'dnevi srečni,
Al' pa tmje rakona? —

Vsega se ja ni treba bati,
Bog vaju spremlja na vsako.
Vse z ljubeznijo ena prestati
Vdova je vdan v voljo božjo.

Ranašnji dar za vaj 'se služi,
Bog vama le srečo daj!
Pa jo smrti vaj 'ni bvši
Sklani v nebu nekonaj!

~~XXXXVI~~ Š. 6945

voj

Celo noč sim gor ostajala,
Sim pilsala svitlo luč;
Sim te, probič, previjala,
Visem spala celo noč.

Zvaj ko probič si odrastel
Boš pa moral biti 'volbat.
In boš mabar ti zapustil,
Moral se boš it' vojskovat.

Z celim gvantam te bojo gvantali
Od nog pa do vrh glave;
Ino puško ti oblekentali —
Naj le mati toži volče. —

Fanti mi veseli bodimo
Ki na vojsko pojdemo!
Vsaki svoj dam zapustimo, —
Naraj nas več ne bo!

Sabljico sem rič nabrusil,
Se ič svetli, kakor luč.
Se s Francozom bodem skusil,
Kranjsko kličejo na pomoč!

XXXXVII.

Š. 1557 +

X.

Fanti se skupaj zbirajo, nove: pesmi 1551–66
Prot' Laškemu marširajo.
Oj vdaj grejo, oj vdaj grejo,
Narsaj jih več ne bo!

Fanti do morja pridejo
Ko tam se v barko vsedajo.
„Odrin', odrin' od tega kraja prec':
Da se ne bomo vid'la več!"

Barka je raspluvala
Ko ljubca je zapušcala,
Sklenila je bele roke,
Potila svetle solzice.

„Še ob praljubi fantic moj
Ko kje boš ti le spal nicoj?"
„Na široki gmajnici
Ko na drobni travicici.

Ta široka gmajnica
Bode moja postelica.
Ta zelena vejicica
Bode moja odejicica.

Tista svitla zabljica
Bode moja ljubica;
Kjer koli tista proljubila bo
Rudeča kri se ulivala bo.

Še tista volga puškica
Bode moja nevestica!
Še mogar tista rodila bo
Vsaki pogled bo vol na semljo.

XXXXVIII. Š. 7261

Prišla so senjice,
Požala so pšenico,
Ko je še praprot zrela bila
Okoli grada kajcjega. *)

---

*) Kajcji grad, ali pravo kajckleštar je stara pravda. Ondi okoli imajo navado ve. pesmi samo na „pari tacic pri konjicah. Ondi okoli imajo navado ve. like slavnost obhajati. Kadar se praprot zanje. ne brst

Ta perva je Ženjica,
Z invenom je pa stica.
Ista je marbalj šikana, *)
Pri delu marbalj biciK**) b'la.

Ta druga je hitela prav,
Prav zgodaj prišebela.
Vidi: delu se mudi
Ker se fruštiK***) že hladi.

Ta tretka je Johana,
Prav zgodaj je posdana.
Ona je tak biciK b'la,
Da je v farmi v stalahK****) šla.

Ta šterta je pa Lina,
Je šeraka ko'ina mina.
Je šeseljne *****) postavljala,
Želne je nastolala.

Franc jih je naprosil,
Je prapost skupaj masil.
On si je šuškal ino pel,
Ker je bil Ženjic vesel.

Sončice je sjalo,
Ženjicam dobro djalo.
Žele so tak ini bernikK,******)
Snigavjal jih je cam jerzK.

Pisti dolgi Juri
Stopil je na duri.
Glaščk miša je nabil,
Ov Žanjice je slano vzel:

„Cujte dekle, ameške!
Ali boljše je ilt'
Vam stanja prapost šet,
Kot pa star'ga vdovca vzet?"

„Prapost se proženja,
Je ov dela jenja.
Starga vdovca ljubiti —
Noj ga gubi, kdor ga vi!"

---

*) lepa, **) berna ***) rajntreK ****) na Dnino *****) beriš, slaba beseda.

„Ko pravici ti povem,
Odpret' ti ne zamem!
Ko mamka, kjer ležim,
Se groznо jih bojim."

„Zakaj se ti kramiš",
Da ó' moja bila?
Ko s'mamka oblejubili,
Ko si še v nikóki ó'la?"

„Le pojdi, le pojdi,
Ne maram za te!
Še druga fanta imam,
Mi je ljubši ve tá'.

Le pojdi na vas,
Zavriskaj na glas:
Puškica ljubezen
Je fantovski čas."

Že eno zoro mm je dala
Ov kramnice ključ:
Že drugo pa prestam,
Ki se vneti ko' luč.

LI.

Kaj bi jaz ne ó'la vesela,
Ko imam v hiši živarja.
Ko mi delajo, no mi živajo
Lepo novo srajčino.
Nikar predolge, ne prekratke,
Jaj ne bom plesala v njej!
Kaj tak mirno bom ležala
Na mrtvaški postelji.

Kaj bi jaz ne ó'la vesela
Ko imam v hiši čevljarja.
Ko mi delajo no mi živajo
Lepe nove čolnice.
Nikar predolge, ne prekratke,
Jaj ne bom plesala v njih!
Kaj tak mirno bom ležala
Na mrtvaški postelji.

Š. 832 †

XXXXIX. Š. 6837

roj

Ena tičika je frdatela,
Vseh kasarne se je vsedla.
Ona froje, šurgali,
Te mlade fante gor kuri.

Fanti so pa zgodaj vstali,
Eni pripiš napisali:
Spomnili očeta, matere,
Tut' dabice cartane.

Oče so ga doli turali,
Otati milo se jokali.
Dabica so tut' resan bili
Ino milo se solzili.

„Puške smo na rame djali,
Šulfer troj 'ra nam' poljali.
To ja vemo sami mi,
Da t'mo mogli streljati.

Oh ti štajerska dežela!
Ti si mirna in prešterna!
Tam sim jaz gor svojem bil,
Sam Bog ve, kje 'm smrt storil?

Al' na polji, al' na cesti?
Sam Bog ve, na kterem mesti?
Oh Marija zagerška
Le prosi za nas Jezusa!

Š. 2086

Lv. niv. Š. junium 2086

Zvezd je nič ostalo,
Zgoraj les noč.
„Jaz bom druga ljubila,
Povem mu to v oč!“

„Da bi vstala, da bi vstala,
Da bi pihala luč;
Da bi dala, da bi dala
Od kamrice ključ!“

Kaj bi jaz ne bila vesela
Ker imam v hiši tičerja.
Ko mi delajo, no mi rbijajo
Lepo metvaško tišico.
Okar predelge, na prekratke.
Jaz ne bom plesala v nji!
Kaj tak mirno bom ležala
V ti črni zemljici.

XI

XII. S. 4919

pod

Prelepa cesta vglajena.
V šmarsko vas nawajena.
(Julké, julké veselo je, – veselo je moje srce.)

Pri cesti stoji gartelj'čk,
V njem pa rastejo roŕice. Julke ..

Ta perva roŕica lilija,
Ker je Marija usmiljena. julke ..

Ta druga roŕa gartnoŕa,
Ker je Marija cartana. julke ...

Ta tretka roŕa, roŕmarin,
Ker Jezus je Marijin sin. julke ..

Ta štarta roŕa nagelj'čk,
Ker so nebeški angelj'čki. julke ..

Ta peta roŕa je marjjon,
Ker Jezus je Marijin tron. julke ...

Vse te roŕice bom vkup probral,
Mariji v čast jih bom dariral.

Julké, julké, veselo je,
Veselo je moje srce!

P. S. Približno enako pesmico prinesli so - cigani nekaj s Koroškega, samo da je ime, da to ne oblikuje:

Pavo nestiso skopala bom - lepo -
In rožice sejala bom - lepo -.

To se je ponavljalo pri vsaki kitici, kar je prejšnji še krasna melodija kaj prijetno napravila. Morda se ta pesem protpolna kje s Koroškega dobi.

X Lv III. Š. 2773

a Po planinski sem hodil,
Sem tičke lovil;
Sem ranjke nastavljal
Pa - sticko dobil.

Š. 2621 op. podčrto

b; Bat' moja, bat' moja,
Ti bom ščinkov dal!
Boš tisto protolkla,
Bom drugih nabral."

X Lv IV. Š. 7515

liri!

Jas bi rad dragonar bil,
Pa rdeče kape nimam.
R'deče kapo tam dobim,
Ak' - puščic notri nimam.

Ko bi jas no srčke dobil,
Pa b'mi puščic notri dalo;
Jas bi nm pa piti kupil
Pa bi se smejalo.

X Lv V. miroš.

Oh preljubi starši vi!
Moj trošt je še, da živim. —
Kato nam ščem na svanje dat'
Kje najdem se jas le to krat.

S kratkim prosedat' ščem:
Prelubi starši dveščnji dem

Poslušajte žalostni glas,
Ki trosi vse solzate nas.

Na dan svetiga Jožefa
Devetnoštirdesetga leta,
Ki se v njemu majdemo, –
Te vse to začeto bélo.

Ob šesti uri popoludne
Po naši trupe čez mejo šle
Vojskovat se za nas
V Piemont-ta krvavi pot.

Tam solvati piemonteranski
Štiri dni so mogli čakati.
In peti dan postavijo se,
Nobeden z mesta več ne gre.

Na tridvajsetiga marca
Je ta savarška vojska bila
Pri mestu gor postavljena,
Ki se mu reče Novara.

Glej človek strahovitnosti,
Kateri mi smo prot' stali!
V vso možjoj dušnosti, –
Dengač bi bili pogubljeni. –

Ura bije v jutru devet,
Ali ga pridemo v ogenj opet.
Brez ragaja *) gremo naprej,
Kaj v nami leo, to sam Bog ve!

Enkrat čez savarškiki,
Dengič moramo mi čez dati.
Trikrat naprej, trikrat naraj!
Sam večni Bog ti nam pomaj!

To štetokrat v vso možjoj
Vsak po vojšči valjoj
Gremo naprej, no vse Ričet,
Ne moremo gnati ta Drobir!

---

*) pomelja

Kanoni štukki pokajo,
Gveri, granati gleh tako.
V nobeni megli tak hudo
Kak v tej dolini vdaj gromi.

Kugle glasno žvižgajo
K nam. Proti grozovitnosti
Pojdimo le mi štajerci,
Brat'mo vsesti cesarjevci!

Starši bojo jokali
Kadar bodo zvedeli:
Da njihov sin je smrt storil,
Skor kugla - svet zapustil.

Žalost za vas, ve rêne,
Katere ste že omožene!
Zdaj mož leži ves krvavi,
Poznate ne, al' je ta pravi? -

Oh ženski spol, ta ledig',
Oh kak pri srcu bode vam?
Ko bôlte ne raslišala
Kje imate svoje ljubčekte?

On vdaj na polji tam leži
In milo prosi nebu k'riči:
„Moj Bog, moj Bog usmili se!
Ot moje martre reši me!"

En drug' ves prestreljeni
Kriči na pomoč: O Brata mi!
Srebodi al' prestreljí me!
Ot moje martre reši me!

In tretji mrtev tam leži,
Z nobenim več ne govori.
Tu leži glava, tam roke,
Sam Bog vé, kje še noge?

XII

Ž ene besede vse pozem,
Da take glide več ne vem. –
Bog varuj nas vsakiga
Skušat' Rebaj taciga!

---

prim. 793 Lr VI. ~~Š 793~~ *

Stoji tam vrtič ograjen,
Z zimzelenim' rožicami nasajen.

V njem pa raste rožmarin
Ino druge rožice v njim.

Ta deklica tam prangala,
Lepe rožice trgala.

Pa pride sem en lep junir,
Eni junirski oficir.

„Dobro jutro deklica!
Oli bos kaj dala fantalca?"

„Je že minilo sedem let,
Ko sem narodila fantalca lep;

En mal' manč, en mal' pa bel,
Ko je moj probič na vojsko šel.

Ta fantalc je minil
Ko je moj probič na vojsko šel.

Oh moj probič je na vojsko šel,
Ne bode prišel več narej!" –

„Tam travam sem jaz stal,
Ko je tvoj probič glavico dal.

Im njegov klobuk gor pobral
In sem ga mu pod glavico djal. –

Ko je deklica to razlišala,
Se milo je zajokala:

To ji takle svitle sodrice
Čer njeno mlado ličice.

„Sedem let sem čakala,
Sedem let tam rožice brala.“

„Lepo zahvalim te Gjurica,
Da si tak dolgo mi varuha bila!“

~~2.~~ V. VII. ~~Ti~~ =S. dod. mrt. 7 mrt

Človeško življenje se vse spreminja.
Ribice v vodi,
Ptice pod nebom, —
Kar leze in diše, — vse smrt pokosi.

Tak mnogo to mlado rojeno dete,
Začelo živeti,
Da mora že umreti,
Ne more zaklicati še matere ne.

Mlada deklica veselo živi.
Ali kak rožice mahnijo
Oči se stemnijo,
Ta mladega lica lepota zbeži.

Mladiga mladenča tud' smrt pokosi.
Koraja mu mine,
Vsa moč mu strga,
Tak' dolgo da pride v zelenkasti grob.

Pusti dolgo se ustavlja kak močni orjak,
Tak' dolgo se brani
Da smrt ga zagrabi,
Tak dolgo da pride v zelenkasti grob.

Starček na koncu življenja stoji,
Se v pol'co predpira,
Past' nebu zdihuje,
Ali tam večnost stopinje temne vidi.

---

kesar tam v tromu, kerač ga kanca
Še moŕta kovčiti,
Ta smet razpustiti, –
Tam v grobu trohnita vkaj ga oba.

~~X~~ L VIII. ~~XIII~~ Smrt
= Š. dod. obsmrt. 98

Svetlo solnce rabemni, –
Vkaj na svet' več lučno ni. –
V mojim srcu je gelj tako
Kakŕ tovariš na britofu.

Ta smrt kaj ga ti storiš?
To mlado dekle umoriš!
Ki več stara kot petnajst let,
Ga mogla je razpustit' svet.

Bleda luna svetli nam,
Skrivoma sem prihiti k nam.
Ena cajt biti, se sfrasemi, –
Prijatelj' ugine, več ga ni. –

Gelj tak ta mlada dekleca!
Smrt je ni računala.
V nartilsbolj'ših letih bila
Dekleana stega sveta.

Sklado dekle v grobu spi,
Tam trohnijo njene kosti.
Stemnele so njene oči, –
Prebudit' je mogoče ni.

Prebudil jo bo angelj sam,
Ga nič prej, kŕ na sodnji dan.
Tam jo bomo videli
V nebeški kamni angelj'ski.

Š. 2402 ++ smrt

~~X~~ L IX.

4. 2356 X

Š. 6307

Tičke mi baramo:
Al' bo veseli čas?
Al' bo ū skoraj
Mesd'letje pri nas?

„Mesd'letje ū skoraj bo, –
Tebe na svet' ne bo!
Tebe al' mene
Na svetu ne bo. –

Deta je rojeno,
Moino je žalostno,
Moino je žalostno,
Moglo bo umret.

Deta na pravd' leži,
Trnovo šest sveč gori.
Naj le gorijo
Pri cele noči!

„Mela sem šest Devic,
Krancel mi spletajo.
Naj ga le spletajo
V čino semlijo.

„Mela sem krancel lep
Triino dvajstih let. –
Naj ga pa hočem
Sem drugim 'nositi.'

„Mela sem pušelc lep
Triino dvajset let.
Naj ga pa hočem
Naj Ženina imet'.

Imela sem Ženina,
Komiljenga Jezusa.
Naj me pa hočem
Gor v sveto nebo.

Jan'co mi delajo.
Votri me devajo;
Mašnik mi berejo
Čine bukve.

XIII.

Oče govijejo,
Mati se jokajo.
Vsi me kličejo,
„Saj pojdem v nebo!“
Zvoni mi pojejo,
Godci mi godejo,
Angelji spremljajo
Duše v nebo.

Devleta jaz prosim vas
Vsaki ste moj radi glas:
Čisti ste vse tako
Da pridete v nebo!

---

miš.
prim. 1224-40 Lv X. ✱ š. 1224 f.

Sinoč mi je pa slanica padla
Na zelene travnike.
Ki je pa grišno pomorila
Vse te drobne rožice.

Men' pa mi na tisto roži ne,
Če jih slanica pomori.
Men' je le za moje dekle,
Ljej me ma razveseli.

„Samo ena reč me grize,
Kir sem jo onočkaj storila.
Ko je moj pobič mene klical
Da mu se nisem oglasila.

Eno ringlco mi je prinesel
Got na oglanje mi jo je djal
In mi je gliš tak govoril,
Kot bi bil slovo jemal:

„Vse te tičke bom pokliceal
I te zelene drobnave!
Upajo dekle pa ne pride
Vunc o te temne čumnate.

O prešmentrana ljubezen,
Kaj ima v sebi za mo moč!
Vun iz glavice bi jo spravil,
Al' iz srca mi mogoč!

~~Nr. XI~~ sat? zak?
S. 8316

Ubita rima sem prihaja,
Bela slana tudi prata.
„Ojej no shoko!
Uboj'ga pobčča več ne bo!"

„Če se bodete šemili,
Očenita se tako,
Da se ne bosta falili,
Da vas glivalo ne bo. —

„Jaz sem pa morša dobila,
Ubajbane postave bil.
Je pa majhane postave,
Je vas junklast ino kriv."

„Saj mi ni taj punkl mastal
Ko je naj ma shcet b'la;
Saj ga nisem v kramu kupil, —
Saj s'me ja prej videla!"

~~Nr. XII~~ S. 4353

Vi ga janta sem mala
Tamberniza.
Vsa druga Klaputa
Prevzela mi ga.

Ga lahko prevzela,
Ikta dosti blaga;
Ti je edno kupila,
Pet rajnih velja.

Pr. XIII. mVS. prim. 232 ✓ smrt

„Vstani, vstani ubitka gori!
Svatje te že čakajo!“

„Jaz pa nimam za kaj vstati,
Čemina ni tak zlatoroga 'mam.“

Za čeminar 'mam jaz zlatoroga
Ljubga usmiljenga Jezusa.

Za Devico 'mam jaz zlatorog
Ljubo devico Marijo.

Za camarja x) 'mam jaz zlatoroga
Ljubga svetga Jožefa.

Za obcetarje 'mam jaz zlatorog
Vso to nebeško Devico.

Za muzikante 'mam jaz zlatore
Vse te šegrane svone.

Kter'mi bojo tej svonili,
Ko boj 'mene prekopali.

Pr. XIV. ✱ Š. 1822 mVS. prim. 1822–32

Celo noč gori in bliska,
Okoj pobič pa po polji viska. –
„Za viskaj, viskaj ino poj!
Zaj boš prišel k men' mioj.“

Ljubica je na gonku stala,
Svetle zvezde milo pregled'vala:
„Zvezde grejo na goro,
Vstani pobič, pojt' domu!“

---

x) camar – ceremonijar pri svatovščini.

Da te ne kaj' ljudje sramovali
In te ne kaj' sprašovali:
Kje si hodil 'no kje si bil,
Da ni škornice ti nosil?'

'Po gmajnji in skalnji,
Po polaninah in dolinah,
Tam sim hodil, tam sem bil,
Tam sem ptičice pet' učil.

Tam so bile tiste ptičice
Ki imajo rudeče lične.
Rudeče lične, črne oči, —
Pri takih so kratke noči.

Št. XV. viš. 5 prim 544 ✱ J. 544

'Pojte, pojte, ne deklice
No vesele bodite!' —
Kako bomo pa me pele,
'Ker smo vila žalostne?

Ker so nam pa mati umrli
Ne ostroški prostelji. —
Nam niso drugo rajnostili
Ko 'no delce majhceno.

Toto delce se prav milo joče
Celo noč in bolji dan.
Ekat' tam se oče pa oženili
Po 'no kuto mačeho.

Ehaj mačeha delce ribelja
Celo noč in bolji dan;
Kravino mu še lepo pojje
Ot Marije device.'

Ehaj mačeho jerca popade,
Vrela je to ribelko;
Vegla jo je na to sivo morje:
'Porobajte jo te ribice!'

XIV

Ta rikolka mi je bila
Lepa barka pisana.
Ta Debela mi je bila
Lepa morska Deklica.

Ona se je morji mori
V eni barki pisani
Ino ni kut' lepo poje
Od Marije Device.--

Stojaj, stojaj lepa cerkev,
Lepa cerkev ridana!
Travico pa mi stojaj lipa,
Lepa lipa zelena!

Priletela je na Drobno tičica
V eno to lipo zeleno
In mi je lepo zapela
Od Marije Device.--

Marija je na prag stopila,
Poslušala Drobno tičico.
„Al' si pesem ti zmislila,
Al' si jo za slišala?"

„Jaz jo nisem se zmislila,
Jaz sem jo za slišala.
Pelo je pa no morsko Deklca,
Ki je morji mori se.

„Če za eni ti je lepši,
Jaz jo bom pa ti nagam šla!"
Marija je pa prej tam bila
Kot ta morska Deklica.

Marija jo je nazaj vprašala
Toto morsko Deklico:
„Al' si pesem ti zmislila,
Če si jo za slišala?"

„Jaz jo nisem ne ŕnvščila,
Jaz nem jo le slišala:
Peli so jo moja mati,
Ko so mene ribali."

„Kaj le pojdi ti koj v menoj
V sveto nebo 'no sveti raj!
Tam jo bodeš ti vdaj pela
Vsem nebeškim 'angeljcem."

Št. XVI. mirš. prim 741

S. 741

Lepi, lepi ravno poljc,
Lepo poljc široko!
Po poljci lepa cesta,
Lepa cesta vglajena!

Še po cesti mi poljajo
Vni ti mladi furmani.
„Najtiprednji, najtigorši
Je moj ljubi, cartani."

Na no očtarijo so pripeljali,
Tam so notri Kerali.
„Le Kmita 'no štriglajte
Kaj 'ga konjča bistriga!

Jaz nem gradé po cesti vedel:
Moja ljubca bolena je.
Je bolena, opravdena,
K smrti je pripravljena.

On je hitro toto velel,
Njegova ljubca je že mrtva bila.
Gori 'na miro je nesel
Še sto belih tolarjev.

„Za to molite 'no mašujte,
Še za naj 'tut 'oba dva?"
Pri ti prvi je na tla padel,
Pri ti prvi' je mrtev bil.

Njegovo so truplo pokopali
Na samotnem kraju turna val;
Njemo truplo so pokopali
Na samotnem kraju turna val.

Z njegovega je groba zrasla
Lepa rudeča gartroža.
Z njenega je groba zrasla
Lepa bela lilija.

Na vrh turna sta skup prirasli
'Ko sta se lepo opletali,
Gor v sveto nebo 'so sveti raj
Katerga nam Bog vsim skupaj daj!

L. XVII. ~~X~~ nič. ep.

Pobič mi je zgodaj vstal
Lepo gori'deljek jutro.

Lepo belo si je umil
Svoje bele roke.

Lepo belo si je umil
Svoje rudeče lice.

Vzel je to Rosico,
Šel na travnik zeleni.

Bučelica pribučela,
Je takso pregovorila:

„Ne Roži mi te rožice,
Te rožice rumene!

Jaz ti bom povedala,
Kje so tvoji 'oča ali mati?

Na sveti' peklu stojijo,
Te dolgih let gorijo."

Al' bi še kaj moči bilo,
Da rešil se jih bi moglo?"

↑ SLP II ni upoštevana, ker je interpolirana, kar je ametno zaznano. 8.8.74. Ahačič-Kuntnerjeva

„Pojdi ne študirat' in učit'
Za tega moinega grajo!"

To prvokrat govoriginil bom
To mutro rečnje Jelo:

Jelo mm v pekle rečil bom
Svoj'ga častnega očn.

To drugo krat govoriginil bom
Za mati zlati Kelih.

Jelo mm v pekle rečil bom
Še svojo častno mater.

X X X

Na pragu sta ga srečala,
Na pragu na velkomem;
Ot nog to glave sta ga Kuševala,
In sta ga vāstila.

Stan

XVIII S. 8390

Poklen sem probil ledig bil
Hodil sem po travnikih zelenih.
Vse rožice so se razcvetale
'Vo men' veselje delale.

Oj ledig stan, oj ledig stan,
Ki si ga je vzel' Jezus sam.'

Poklen sem probil ledig bil,
Hodil sem na bistro vodo.
Vse ribice so se mi vklanjale
'Vo men' veselje delale. Oj ledig ...

Poklen sem probil ledig bil
Hodil jem po planinah zelenih.
Vse ptice so men' prepevale,
'Vo men' veselje delale. Oj ledig ...

XV.

Zdaj sem se pa jaz žabic oženil,
Hodil na bistro sem vodo.
Vse ribice so se mi skrivale
No meni žalost delale.

Zdaj sem se pa jaz žabic oženil,
Hodil pa travnik kosit;
Vse rožice so se posušile
No meni žalost delale.

Zdaj sem se pa jaz žabic oženil,
Hodil sem pa planinski kak selenik;
Vse tičke so se mi skrivale,
No meni žalost delale.
Oj ledig stan, oj ledig stan!
Ki si ga je vedil Jernej nam! —

~~X~~ Lv XIX. MTS.

lat. rkp. 4. 390

Jaz sem v šolo hodil,
Sem mislil da im gospod,
Skozi celo gorčič
Imam svojo pot.
Zdaj sem klapec bil,
Rad sem vince pil,
Ženski spol sem prav častil.

Jaz sem si ja mislil
Da'm Ramonir,
Da sem si tud' mislil
Da bom oficir.
Zdaj sem pa pastir,
V štal'ci 'mam kvartir,
Šiba, gajžla je moj gvir.

Jaz sem se oženil,
Bil sem ravber mož.
Mesto srebra dobil':
„Lepa žena vaš!"
Zdaj že mati je,
Umirsj krega se,
Kdor hodi, kamor gre.

Jaz sem si ja mislil
Kak bi ma virtvala,
Dosti vin'ca 'mela,
Ga drugim dajala:
„Ne le fijmo ga,
Ki ga nam Bog da!“
Vse rastuj bi'la misel ta!

Jaz sem si ja mislil
Kak bi ma šparala,
Zlate krone kama
vkup nalagala.
Zdaj ni več tako,
Kot je vsaki telo; –
Dostikrat še ni za tol.

Le frogledjte fjudje
Kaj je ledig stan!
Kaj bi'ga vam narlagal,
Kaj je vsak'mu man.
Le ta rakonski
Je ti terjoči!
Ne prokuňajte ga vsi!

L. XX.

nit s. pesmi 350,1 ✱ pul. of f. 357

Mladih dni ugubilo
Dete mater milo.

Začne odraščvati,
vprašat: Kje so mati?

„Otej, oh moj otej,
Kje so mati zlata?

„Mati je raspala,
Pomno hode vstala.

Tam na frostopališči
Jo vsitair rida iši!

Dete to slišalo,
K grobu fribežalo.

Z igelca raspalo,
Pno grobca iskalo.

K trugi fribo spalo,
Milo rajskalo:

„Mati a slat'mi vstani
Vraj en glaseK spusti!"

„Ljub'čeK nisem vstani,
Terška prst mi brani.

Ljub'čeK iti damo,
Vraj 'maš Drugo mamo!"

„Zakaj ni je taka mati,
Ker vi ne mor'te vstati?

Zakaj nije tak mila
Kakor vi ste bila?

Kruh ni vzeč klesta,
Trikrat ga progleda.

Vi ste ga ga mi dali,
Ste ga pomazali.

Češe me je glavi,
Lase skrivavi.

Vi ste me česali,
Čelo kušovali;

Srajčico mi pere,
Je nat menoj vere;

Vi ste jo mi prali,
Ste ni prepevali.

Kakar me umiva
eke brez konca bije;

Vi ste me umivali,
Sladko objemali.

Zakaj ni je taka mati,
Ker vi ne mor'te vstati?

Zakaj nije tak mila
Kakor vi ste bila?"

„Ljub'čeK iti, 'zroči
Vse K bolji pomoči!

V kratkem pridem K tebi
In te vzamem K sebi!"

Peta se vernilo,
Glavico prelomilo.

Peti dan zbolelo,
Drugi dan otrpelo. —

K materi je prišlo,
Očetu z roke odšlo.

Mrtvi mrtvini naj počiva
In večni mir nastopiva.

~~X~~ L XXI. S.6475

pob.

Le pojdi duša ti z menoj!
Na božjo pot greva midva!
Na božjo pot, na goro,
Na goro visoko.
Je tam boš duša videla ti
Kaj Jezus tam za nas trpi,
Za nas, za naše grehe
Krvavi pôt pôti.

Le pojdi duša ti z menoj!
Na božjo pot greva midva!
Na božjo pot, na goro,
Na goro visoko.
Je tam boš duša videla ti
Kaj Jezus tam za nas trpi.
Za nas, za naše grehe
Krvavo bičan je.

Le pojdi duša ti z menoj!
Na božjo pot greva midva!
Na božjo pot, na goro,
Na goro visoko.
Je tam boš duša videla ti
Kaj Jezus tam za nas trpi.
Za nas, za naše grehe
On s trnjem kronan je.

XVI

Le prejti duša ti zmenej!
Na Božjo pot greva midej!
Na Božjo pot, na goro,
Na goro visoko.
Še tam bo duša vidla ti
Kaj Jezus tam za nas trpi.
Za nas, za naše grehe
On težek križ nosi.

Le prejti duša ti zmenej
Na Božjo pot greva midej!
Na Božjo pot, na goro,
Na goro visoko.
Še tam bo duša vidla ti
Kaj Jezus tam za nas trpi.
Za nas, za naše grehe
Na križu smrt stori.

X L XXII. Š. 6459

106

Eno pesmo hočmo peti,
Vse po svetu razveseliti:
Kaj Božja mati
Mogla je prestati;
Žalostna je sedemkrat.

Perva žalost je tak velka bila
Po Marijnega srca.
Simeon je tak govoril,
Da srce ji meč bo prebodel
Zavolj Jezusa, majhniga deteta,
Našga Zveličarja.

Druga žalost je pa še veči bila
Po Marijnega srca:
Kralj Herodež je srdit,
Hoče Jezusa umorit,
Skalno mesto pa-jerpogovo ne da,
Vzemi otroka prebivata.

Tretja žalost pa je še veči bila
Do Marij'nega srca:
Na božjo pot sta se podala,
Jezusa seboj peljala.
Tam je rad ostal, v templeljnu ostal,
Veliko žalost je pripravil.

Šesta žalost pa je še veči bila
Do Marij'nega srca:
Jun iz templeljna so ga peljali,
S šeršim križem ga obdali.
Tam je nas Krvav Brat Marijo stal,
Jezus je jemal.

Peta žalost pa je še veči bila
Do Marij'nega srca.
Gor na Križ so ga pribili,
Roke, noge razcijli,
In je Marijin sin, kí na križi umrel,
In na grešnika tepet.

Šesta žalost pa je še veči bila
Do Marij'nega srca:
Doli s križa so ga vzeli,
Marij'na krila podložili:
Oh glej Jezus stran!
In pet Kraval nam!
Ko je bil njej v krila vjan.

Sedma žalost pa je še veči bila
Do Marij'nega srca:
Marij s krila so ga vzeli,
V nov grob so ga položili,
Da so tat ga nas točila je solza,

Preveliko žalosti.

prejel od Matice 30/VIII 64.
vse prepisano.

bilo v tiskarni Mihlavca

Narodno blago iz Pohorja.

Zapisal L. Vrhovski.

I. Popevke in zdravice.

1. Ka'mica šal'vati?
Sum rajši visev,
Ka pol'č vin'ca 'čem dati,
Zravn gnbéc ga 'm piv.

2. 'nga fanta sum mela
navbernega;
'na druga klafuta
Prevzela mi ga.

Ga je lahko prevzela,
'ma dosti blaga;
si je adreo †) kupila,
pet rajnih velja.

3. Moj probič je čaja
Rot 'ni nagelječv cvet,
pa še lepši bi bilo
Ko b' tobak ne smrdiv.

4. Ti mislič, ti rajtaš,
Kak šikan††) si ti;
pa pri sv:::::: hoditu
ti gniha stoji.

†) ádrca - je velik robec ali prča za na glavo po vinj kmetskem,
††) šikan - lep-zal.

Ta zbadljivka je doma okoli sv. Primža na Pohorju.

nivš.

5. Priti veter, prevéri leso
da tak škripala ne bo!
Priti prebič, prežinbi dekle,
da tak jokalo ne bo!

---

nivš.

6. Dolga žinbarca,
gvišen krst;
dolga bolezen,
gvišna smrt.

---

nivš, prim. 1532-9

7. Jaz sem snoči neki bil
na unem kraj' potoka;
slišav sem 'mi mili glas,
se gvišno dekle joka.

Le joči se, le joči se!
Saj si sama krivа;
zaberiga si fanta 'mela,
pa s'ga zapustila.

---

nivš.

8. Kakor veter pri lesih,
tak' gre svet, (zevanje)
kakor smeh,
pri žindri.

---

nivš.

9. Sem oblarja 'mela,
sem tolerje štela;
zdej mlinarja 'mam,
pa moko petlam.

š. 6082

10. Kranjski sin prijo vin'
dokler 'marce ima;
ko jih ni, pa raspi,
z glav'co na miso krima.

---

nivš. prim 4488

11. Ina pipa tobaka
je več ni vredna,
kot gnila klofuta,
ki vsakega 'ma.

I.

Miklavčeva zbirka

(Zapisal Filip Miklavec na Pohorju)

(Pola ~~XXX~~ XII. + 1 Nar. blagaj.

registrirano
Andrej

XIII. 6

~~Apnesa kuhsnje.~~